

Mola

DIMECRES, 18 DE GENER DE 2012
diariodeibiza.mola@epi.es

DIARIO de IBIZA

Llegir sense els ulls

Una exposició a Can Ventosa commemora el Dia Mundial del Braille amb una mostra de treballs escrits amb el sistema de punts ▶6



Pau Arranz, president del Club d'Escrabble d'Eivissa

«Es comença com un joc i s'acaba sent competitiu. Et piques» ▶8



Tots amb una veu

Al cor juvenil de Vila hi ha boxos de tots els instituts del municipi. Canten junts al·lots de dotze anys amb altres de devuit, garrits i garrides, músics i profans. Conviuen sense estridències i sense desafinar.

Raquel Sánchez
EIVISSA

FOTOS DE MOISÉS COPA

■ Els divendres a la tarda, de 9,30 a 21 hores, les aules de Can Ventosa s'omplen música, de cançons populars i de veus joves. La secció juvenil del Cor Ciutat d'Eivissa, que acull boxos d'entre dotze i devuit

anys, està al seu millor moment. Són prop de trenta i han aconseguit crear esperit de grup gràcies no només als assajos sinó a les activitats conjuntes com els viatges per actuar a altres llocs (l'any passat van anar a Berlin) o els retirs i convívencies per preparar les audicions.

Fa prop de vuit anys que es va crear el cor juvenil. El va posar en marxa Federico Rey i després se'n va fer càrrec Jordi Martí. Des de fa tres

anys el dirigeix Lourdes Roig, contrabaix a la Banda Simfònica i membre del Cor Ciutat d'Eivissa. Lourdes va assumir la responsabilitat d'encarregar-se dels cors juvenil i infantil, va fer un curs de direcció coral i aplica les seues pròpies tècniques pedagògiques que passen, per exemple, per permetre als alumnes escollir els temes que conformaran el seu repertori i procurar que tothom s'ho passi bé.

Alguns dels integrants del cor juvenil procedeixen de l'infantil, altres són músics a l'Escola Municipal o al Conservatori, però també hi ha boxos sense cap coneixement previ als que senzillament els agrada cantar i tenen bona oïda, un requisit fonamental. Encara que al cor s'accepta tothom, perquè la veu es pot educar.

PASSA A LA PÀGINA SEGÜENT ▶

REPORTATGE

Constructors de melodies

► Una trentena d'adolescents integren el cor juvenil de Vila que assaja a Can Ventosa tots els divendres i ofereix tres audicions públiques a l'any ► Lourdes Roig i Miguel San Miguel els ensenyen tècnica vocal i els ajuden a preparar un repertori triat pels mateixos alumnes ► Els membres d'aquesta formació, integrada dins el Patronat municipal de Música de Vila, actuaran a l'abril a Palma amb l'Orquestra Simfònica de Balears

■ La classe comença amb exercicis de calentament, gesticulant, relaxant els músculs de la cara, les espatlles i preparant la veu per després projectar-la. Tot i que tothom té encara la boca tancada comencen a escoltar-se un munt de «ummmmm», de sons guturals i d'altres que vénen del diafragma. Mentre fan això s'obri la porta i entra un boix, Andrés. És nou, la professora el saluda i ell explica que és amic d'una de les alumnes del cor i que vol provar. La formació no para de créixer. El director de la Banda Simfònica de la ciutat, Manuel Ramon Mas, explica que quan fa tres anys va arribar Lourdes Roig el cor juvenil només tenia sis integrants, i ara ja són vint-i-set.

Pels assajos Lourdes compta amb l'ajut de Miguel San Miguel, director del Cor Ciutat d'Eivissa, que s'encarrega de fer els arranjaments per transformar en peces corals les cançons que trien els al·lots. Els temes escollits són de vegades poc ortodoxos, però el que la professora vol és que gaudeixin cantant i això és més senzill quan poden sentir la música com una cosa propera. Divendres van començar a preparar 'California dreaming', de The Mamas and the Pappas. Normalment canten a tres veus, es divideixen en tres grups i després s'ajunten per posar en comú la feina feta.

Fugida de veus

Roig dirigeix també el cor infantil i és professora de tècnica vocal dels integrants del cor d'adults. A més, procura que tots els cors interactuïn. Així va ser com, barrejats amb els adults, alguns dels seus alumnes més joves van viatjar a Berlín per interpretar el 'Rèquiem' de Verdi, una experiència que repetiran el proper abril a Palma. Explica que, sovint, la gent jove deixa de cantar quan surt fora de l'illa per estudiar i s'esforça perquè, al tornar, s'integrin al cor d'adults i no deixin la música coral. Per aconseguir-ho els permeten que cada vegada que estan a Eivissa de vacances cantin amb el cor.

Quasi la meitat dels integrants del cor juvenil formen part de l'escola del Patronat de Música (únic òrgan que imparteix classes individuals de cant) i tenen ja coneixements de solfeig, encara que això no és garantia de res. «Hi ha un estudiant que està a quint de solfeig, però té molts problemes amb l'afinació i s'ha apuntat al cor per aprendre a afinar i cantar amb



Un moment de l'assaig amb Miguel San Miguel. M. COPA



Lourdes Roig dirigeix el cor juvenil de Vila. M. COPA



Un grup d'alumnes fa exercicis de relaxació. M. COPA

Es fomenta la convivència amb viatges, intercanvis anuals amb cors de la Península i estades de cap de setmana amb les monges des Cubells per preparar concerts

diverses veus. També hi ha gent sense coneixements de música que canta com els àngels», explica la professora.

«El que més em sorprèn és la gent que ve de fora, que no coneixia de res el cor i s'enganxa», confessa. Per fer grup fomenta la convivència amb viatges, intercanvis anuals amb cors de la Península i estades de cap de set-

mana amb les monges des Cubells per preparar concerts.

Els coristes juvenils tenen tres audicions: les de Nadal, primavera i estiu. A més, col·laboren amb el Cor Ciutat d'Eivissa cantant amb ells alguna cançó a concerts importants com el de Santa Cecília o a les festes patronals.

Com que els boixos trien el seu propi repertori, aquest inclou can-

çons de The Beatles, The Beach Boys, Simon&Garfunkel, The Police, Queen... «I per final de curs els agradaria fer el musical d'Abba», assenyala Roig. Accepta alumnes nous arribin quan arribin i encara que cantin malament, perquè considera que tant l'oïda com la veu es poden educar. Pacència i tècnica vocal, aquestes són les seues ferramentes.

ELS NOIS DEL COR

Ainhoa Escandell

► SOPRANO

«M'agradaria cantar com a solista en un grup pop o rock»

► Ainhoa té 17 anys i estudia a l'institut Algarb. Toca una mica la guitarra, però no ha passat pel Conservatori. Fa un parell d'anys va començar a cantar amb el cor juvenil perquè tenia una amiga que en formava part. «Per al cor juvenil no fan falta massa coneixements. Amb haver estudiat una mica de música a l'escola ja és suficient. Cal saber llegir un pentagrama, un silenci, una nota sol... i poc més», assenyalava.

Explica que li agrada cantar i que veu el cor «com una oportunitat per aprendre i millorar» i a més «és divertit» i no li lleva temps perquè «només hi ha una classe per setmana». Al futur li agradaria cantar com a solista: «M'agrada estar envoltada de gent al cor i cantar acompanyada, però més endavant sí voldria cantar tota sola a algun grup. No sé si tenc molt potencial, però, a veu normal, arribo». Li agradaria formar part d'un grup de música pop, rock o electrònica i, quan està a casa, escolta a Adele, Nirvana o Coldplay. Del repertori del cor destaca 'The sound of silence', de Simon&Garfunkel, perquè va gaudir interpretant-la.



Maria Palerm

► SOPRANO

«Cantar amb algú fa que agafis confiança amb aquesta persona»

► Fa cinc anys que canta i això que en té només 14. Va començar al cor infantil. Porta la música als gens. Explica que té alguns familiars que toquen a la banda simfònica i a força d'anar als seus concerts li va començar a agradar la flauta travessera. Amb vuit anys a va pujar a un escenari per cantar. Ara compagina els seus estudis a l'institut Algarb amb els de flauta al Conservatori i amb el cor. «Quan surts a escena tens nervis per si t'equivoques o per si alguna cosa surt malament, però després, quan estàs cantant, com t'agrada, ho gaudeixes i t'ho passes bé», indica. Per Nadal va participar a l'audició de cor juvenil: «Va estar molt bé perquè les cançons eren animades i també vam fer un petit ball». Explica que li agradaria cantar 'Bohemian rhapsody', de Queen, com a la resta de companys del cor, però és massa complicada i necessita moltes veus. De moment, per aquest trimestre, han començat a preparar la seua pròpia versió de 'California dreaming'. «Al cor aprens i a més fas amics, cantar amb algú fa que agafis confiança amb aquesta persona», indica.



Álvaro Pérez

► CONTRALT

«Em vaig divertir molt fent 'Aquarius' i 'Waterloo'»

► Per edat (12 anys) hauria d'estar al cor infantil, però li agrada tant cantar que li deixen fer-ho al cor juvenil tot i que encara no ha fet el canvi de veu i és contralt. Fa uns mesos va viatjar a Berlín per cantar amb 200 coristes més, tota una experiència. Toca el saxofon, però ho va deixar i es va centrar en el cor, on ha estat un parell d'anys a la secció infantil i des dels 10, a la juvenil. Aquest estudiant de l'institut Santa Maria explica que cantar fa que es senti bé, que s'ha divertit molt entonant 'Aquarius' o 'Waterloo' i que també la seua mare cantava de petita, així que els pares estan encantats amb la seua afició.



Ainhoa Navarrete

► SOPRANO

«Vas agafant el gust a això d'actuar en públic»

► Aquesta estudiant de l'institut sa Blacodona ha començat a cantar enguany, amb 15 anys. Al començament feia de contralt, després de fer-li la prova de veu van veure que era soprano i assegura que ara es sent més còmoda. Va arribar al cor per la seua amiga Sofia, que ara ja no forma part d'ell. Va gaudir especialment cantant 'Jingle bells' i confessa que a la primera audició va passar vergonya, «però després li vas agafant el gust a això d'actuar». Al cor hi ha també una altra noia que estudia a la mateixa classe que ella a l'institut i, de vegades, els companys les van a veure a alguna edició. La pròxima oportunitat serà a l'abril.



Javi Navarro

► BAIX

«Estudio música clàssica i tenc un grup 'heavy'»

► Té 18 anys i estudia a l'Escola d'Arts. Va començar a estudiar solfeig fa deu anys. Ha cantat al cor infantil, al juvenil i al d'adults. Com a estudiant de l'escola municipal de Música (toca la flauta travessera) havia de passar pel cor infantil obligatòriament. Al començament no volia cantar, però amb el temps li va agradar fins que va arribar a entonar el 'Rèquiem' de Verdi amb el cor d'adults. Fa només un any que va fer el canvi de veu, fins llavors era tenor i tenia «una veu blanca, més aguda». «Port deu anys estudiant música clàssica, però m'encanta el 'heavy'», explica Javi, que té un grup de rock en alemany, Donnerkraft.

EL SOROLL DE LES COSES PETITES

Per **Jordi Salewski Pascual**

Animals de companyia

► La companyia és bona, però alguns, com els lloros poden viure més de cinquanta anys

■ Avui vaig al veterinari a dur en Titus, és el ca que em fa companyia des de fa cinc anys. Assegut a la sala d'espera revís el tauler d'anuncis, on amb fotografies i descripcions divertides la gent ven cans i gats o els busca parella. Fa temps que pens a tenir un altre animal a casa, tot i que un ca ja duu prou feina. Descartant ja d'entrada els ossos panda, cançons i porquets vietnamites, més que res perquè són animals de

► **VETERINÀRIA:**
Ciència i art de curar les malalties dels animals
[www.dlc.iec.cat]

camp, em crida l'atenció el cartell d'un lloro. Potser fan gràcia una estona, però no li veig sentit a tenir un bitxo engabiats, que crida de tant en tant i que si pot es riu repetint paraules. De sobte entra

a la sala una senyora de pell blanca i negra cabellera llarga. Els seus ulls mig clucs mostren que ha esta plorant fa poc. A la sala d'espera del veterinari es crea un clima estrany d'amistat amb gent que no coneixes de res. Supòs que compartir el fet de tenir un animal ja genera una connexió i una forma d'entendre la vida. Li pregunto que li passa ja que la veig nerviosa, sense dir res em mostra el que duu a la capsa de sabates

que sosté a les mans, és un petit hamster petrificat amb les quatre potes enlaire. Em diu que l'ha trobat així en arribar de la feina i el seu fill no parava de plorar, i ha pensat dur-lo a veure si el veterinari el reanima. Jo confii cegament amb el meu veterinari, però crec que aquesta rata està ben morta, però és clar no seré jo qui li digui! Em criden, és el meu torn, però la deix passar a ella, així descobrirà abans la realitat.

EM VA MARCAR...

Per **Marian Arabí**

Descobrir els efectes que el ioga té sobre la salut

En febrer del 2001, i després d'una estada a Berlín, Miquel Àngel Costa va decidir anar a l'Índia per participar a un curs que es desenvolupava a un retir de ioga. Aquest lloc era un centre d'investigació on va descobrir fins quin punt el ioga pot ajudar a les persones a sentir-se bé, tant física com emocionalment

**Miquel Àngel Costa**

33 ANYS • PROFESSOR DE IOGA IYENGAR®

► «A l'Índia vaig descobrir que la salut no és només l'absència de la malaltia». Quan va arribar al país asiàtic es va sorprendre per la manera tan seriosa que es prenen una tradició que té cinc mil anys d'història, i que avui dia segueix molt vigent

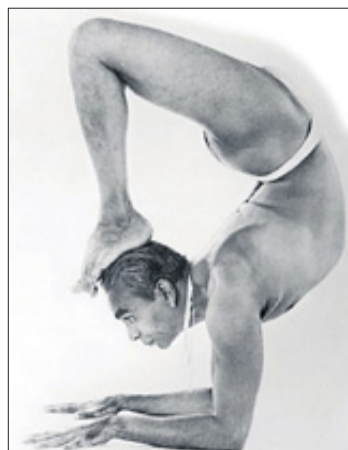
■ Miquel Àngel Costa confessa que és molt caparrut i quan una cosa li agrada no para fins que ho aconsegueix. Per aquest motiu un bon dia va fer les maletes i se'n va anar a l'Índia on va passar sis mesos estudiant i practicant ioga.

Quan va prendre aquesta decisió es trobava a Berlín, on va passar un temps i on va trobar un llibre molt antic amb fotografies en blanc i negre de ioga Iyengar. Se-

gons explica, va començar a fullejar-lo i a imitar les postures davant un mirall. Poc temps després va descobrir que caminava més lleuger, no tenia tensió a l'esquena i es sentia més feliç. Aquest fet el va dur a apuntar-se a classes de ioga i es va sorprendre al descobrir que Iyengar seguia viu i continuava ensenyant. Aleshores va pensar que seria molt interessant anar a l'Índia i conèixer-lo. I així ho va fer.

Quan va arribar al país asiàtic la seua primera aturada va ser un centre d'investigació de ioga que el duien metges i professors. Allí va descobrir els efectes que aquesta tècnica té sobre la salut. Els metges estudiaven els efectes que les postures, la meditació i la respiració tenen sobre les persones. Ells li varen ensenyar que la salut no es només l'absència de la malaltia, com afirma l'OMS, sinó que és el benestar a nivell físic, mental, psicològic i espiritual. Miquel Àngel assegura que va comprovar com el ioga incideix sobre totes les àrees de les persones quan es practica correctament i com treballant des d'el cos podem aconseguir una ment tranquil·la i calmada.

Afegeix que també el va impactar comprovar com una tradi-



ció que té cinc mil anys d'història segueix tan vigent avui en dia i afirma que els seus efectes són molt importants, «sobretot a l'època actual».

ELS PAPERS



DE SALAMANCA

Per **Ben Clark**

Osiris

■ Avui al vespre he gaudit de la matinada al cos celeste HDF 209458 b, Osiris per als amics. És el nom d'un planeta gegant situat a 150 anys llum de la Terra. Es tracta, és clar, d'unes imatges hipotètiques, la construcció d'un alba mitjançant eines gràfiques basant-se en dades aproximades. O, el que és el mateix, es tracta d'una mentida. Els astrònoms Alain Lecavelier i Frédéric Pont expliquen que, si pogéssim resistir les infernals temperatures que regnen a l'atmosfera del planeta, una posta de sol a Osiris tendria un to verd blavós. Després, a la mateixa pàgina he llegit amb ràbia i tristesa que Concha García Campoy estava malalta de càncer i he desitjat que d'alguna manera, allò també fos una construcció impossible. Mentida. Des d'aquesta columna breu et voldria enviar, companya, el primer raig de llum, verd i pur que irromp a Osiris.

Els astrònoms Alain Lecavelier i Frédéric Pont expliquen que una posta de sol a Osiris tendria un to verd blavós. Des d'aquesta columna breu et voldria enviar, companya, el primer raig de llum verd i pur

Per **Marian Arabí**

AMUNT I AVALL



MOLA | Joan Marí Cardona

L'Institut d'Estudis Eivissencs posa en marxa una campanya d'actes i actuacions per recordar Joan Marí Cardona, canonge arxiver i historiador, en el desè any de la seua mort, que permetrà conèixer-lo millor.

NO MOLA | Pagar més per tenir un ca

L'Ajuntament de Sant Antoni demanarà als amos dels cans del municipi una taxa per tenir els seus animals. Cobrarà tot i que a Sant Antoni no hi ha espais delimitats per a que els animals puguin córrer i jugar sense estar lligats.



MIRA QUE ET VEIG

Per **Marta Torres**

Tafaneria i pornografia

«El tafaneig és la pornografia del nostre temps». Des de diumenge no m'he pogut treure del cap aquesta frase que Alan (Luis Merlo) pronuncia a l'obra 'Tócala otra vez, Sam'. No me l'he pogut treure del cap perquè és veritat. Tafanejar omple la nostra vida. És una de les grans obsessions de la nostra societat. Fins i tot dels que diuen que no els interessa res la vida dels altres. És mentida. És més, com més ho diuen, més mentida és.

De la premsa rosa varem passar als programes del cor. D'ells a 24 hores non stop de cor, fetge i ronyons. D'allà a programes que varen gosar justificar-se emprant la paraula sociologia per mostrar, simplement, la vida d'un grup de persones tancades dins una casa. I tots allà, tafaners i no tafaners, aferrats a la pantalla veient com uns desconeguts (després, en un exercici de tafaneria sobre la tafaneria, varen ser famosos) s'estimen, s'odien, es ballen...

La pantalla ha passat a la realitat. I no parlo d'uns sans minuts de tafaneria al bar, sinó de viure 24/7, que diuen els anglesos, pendent del que fan els altres i, a més, comentant-ho, xarxes socials pel mig, amb altra gent. Discussions, malentesos, insults... No cal veure el programa de Jorge Javier Vázquez. Tenim el mateix sense sortir dels nostres perfils. Si algú al nostre costat es mor, potser ni ens mourem de la cadira. Això sí, comentarem tots els detalls dels seus darrers moments en 140 caràcters. O en un parell de publicacions al mur. Pura pornografia.

ENGANTXATS.COM www.vikasswarup.net

La web de l'escriptor indi viu més conegut



Més enllà d'Slumdog millionaire'

► L'ESCRITOR DE LA NOVEL·LA QUE VA INSPIRAR LA PEL·LÍCULA GUANYADORA D'UN OSCAR ÉS UN DIPLOMÀTIC INDI AFICIONAT AL CRIQUET QUE ESCRIU EN EL SEU TEMPS LLIURE

EIVISSA | REDACCIÓ

Vikas Swarup es va donar a conèixer quan la pel·lícula 'Slumdog Millionaire', basada en el seu llibre 'Q&A', es va convertir en un èxit absolut. Però aquest escriptor indi, nascut a Allahabad a una família d'advocats, és molt més que l'autor d'un èxit. En aquests moments la BBC ha comprat els drets per portar a la televisió la seua novel·la 'Sis sospitosos', que està adaptant un dels guionistes de 'Trainspotting' i

'La platja', protagonitzada per Leonardo DiCaprio.

Swarup no aspirava a viure dels seus llibres, de fet, quan va publicar 'Q&A' tenia ja la seua vida resolta com a diplomàtic. Swarup ha col·laborat en diferents mitjans de comunicació de reconegut prestigi com la revista Time, The Guardian, The Telegraph, The Financial Times i Liberation, entre d'altres. Com a bon indi, li agrada jugar al criquet.



MÓN INSÒLIT



R.S./EFE

Cavalls entre el foc i la neu a les Luminarias d'Àvila

Ni el fred ni la neu han impedit que un centenar de cavalls hagin participat, un any més, a les Luminarias de Sant Bartomeu, a Pinares (Àvila) on els cavalls s'han mesclat amb el foc.



R. B./REUTERS

Banyistes i socorristes atenen a la víctima d'un tauró

Banyistes i socorristes atenen a un home atacat per un tauró a Sudàfrica. Un socorrista va emprar una taula de surf per treure de l'aigua la víctima.



T. S./REUTERS

Ballet a una piscina penjada del sostre

Un ballarí actua a l'aigua d'una piscina suspesa a l'aire durant l'espectacle Fuerza Bruta a la fira de moda Bread & Butter que s'està celebrant aquests dies a Berlín.

HO TROBEM A L'ENCICLOPÈDIA

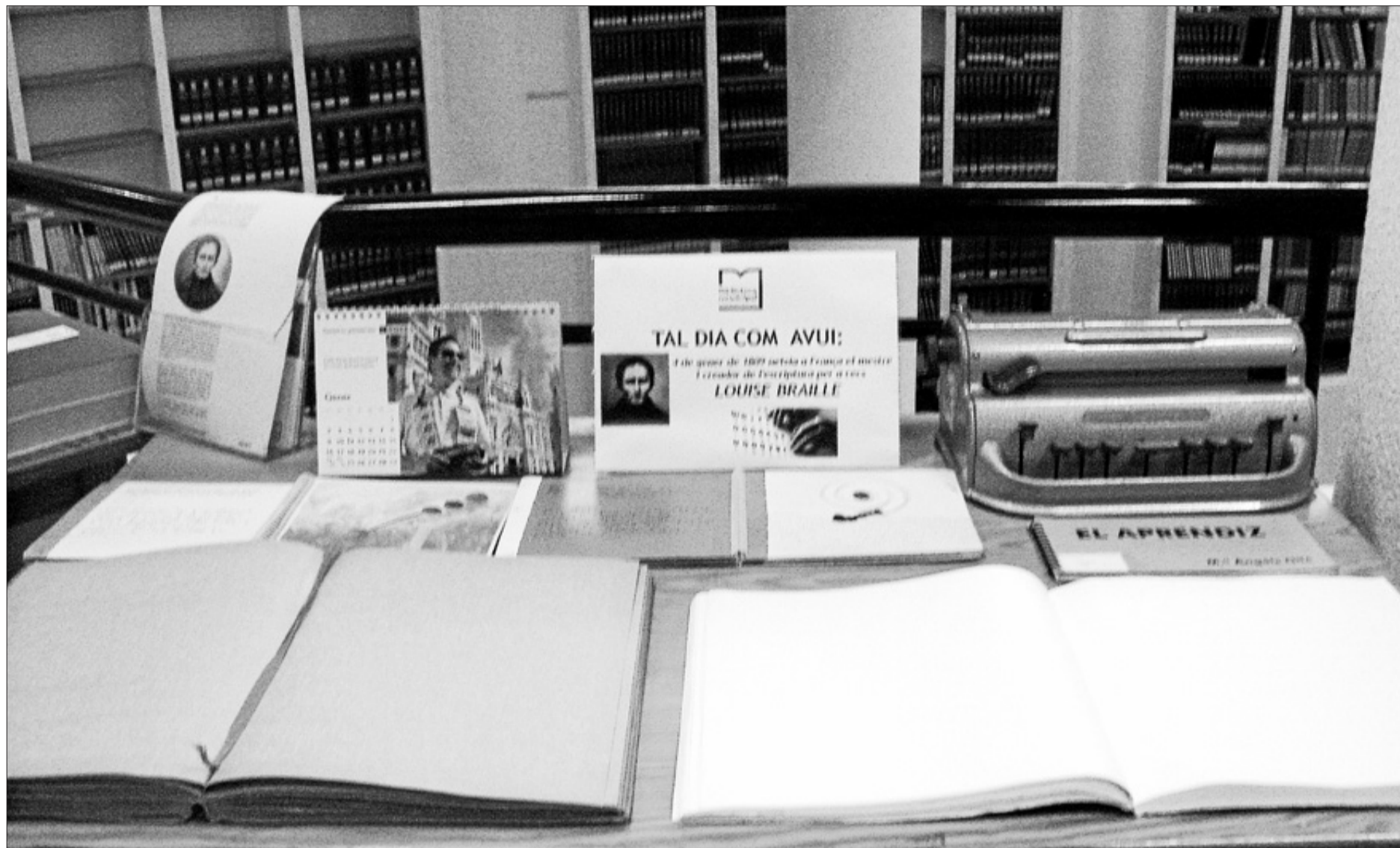
Un arquitecte seduït pel camp d'Eivissa

ERIC MÜHLE I LA SEUA DONA VAREN FER UN MINUCIÓS TREBALL SOBRE L'ARQUITECTURA EIVISSENCA



MÜHLE, ERIC: (Hamburg, Alemanya 1930) ARQUIT Per fugir del règim nazi, la seua família es traslladà a Transsilvània, on vivien els seus avis hongaresos. (...) El 1953 va visitar per primera vegada Eivissa, els costums i la virginitat de la qual li recordaren la seua infància a la Transsilvània rural. Va tornar-hi diverses vegades, ja acompanyat per la seua esposa Tissi (Christel) König, amb qui va fer un minuciós treball sobre l'arquitectura popular, Die ländliche Architektur fer einheimischen Bevölkerung auf Ibiza: Erscheinungsweise, Struktur, Herkunft (L'arquitectura rural de la població indígena d'Eivissa: evolució, forma, futur) (...). Una versió resumida pel mateix Mühle fou publicada a l'antologia Arquitectura y espacio rural en Ibiza publicada pel Col·legi Oficial d'Arquitectes de les Illes Balears, amb el títol "La arquitectura rural de Ibiza como forma de construcción aglutinada". Tant la tesi com la versió resumida inclouen diversos plànols inèdits d'Erwin Broner, amb qui va treballar, així com fotografies de cases eivissenques dels anys setanta fetes per Mühle. La seua anàlisi de la casa rectilínia del Pròxim Orient i la difusió de la forma aglutinada des de l'Egeu fins a les colònies gregues de la Mediterrània occidental han deixat oberta la qüestió de l'origen de la casa eivissenca. Des dels anys setanta, el matrimoni Mühle ha compartit el seu temps entre Berlín i Sant Josep, on tenen una casa amb dos tallers i on creen obres d'art abstracte. [MPD]

REPORTATGE



Alguns dels objectes que s'exhibeixen aquests dies a Can Ventosa. M.A.

Llegir amb les mans

► La biblioteca municipal d'Eivissa commemora el Dia Mundial del Braille amb una exposició sobre aquest sistema i el seu creador, el francès Louis Braille ► Llibres per adults i infants, en català i castellà, una màquina d'escriure o l'alfabet en braille són alguns dels elements que componen la mostra, que ha estat realitzada amb la col·laboració de l'ONCE d'Eivissa

Marian Arabí
EIVISSA

«Volem demostrar que la ceguesa no és un impediment per fer el que un vol», afirma amb rotunditat Fanny Tur, responsable de la biblioteca municipal d'Eivissa a on aquests dies s'exhibeix una exposició bibliogràfica sobre el braille. El passat 4 de gener es va celebrar el Dia Mundial del Braille i aprofitant aquesta efemèride, Fanny i les seves companyes han preparat aquesta mostra, per a la que han comptat amb la col·laboració de l'ONCE d'Eivissa. Precisament fa uns anys aquesta entitat solidària va donar una sèrie de llibres en braille a la biblioteca. Ara els han reunit tots i es poden visitar al primer pis del centre cultural, ubicat a Can Ventosa.

La mostra es compon tant de literatura per a adults com infantil, en català i en castellà. Hi ha grans mestres de la literatura com Gabriel García Márquez o Narcís Oller, i altres escriptors contemporanis com Manuel Vázquez Montalbán, Javier Marías o Carme

Riera. Algunes de les obres que s'exposen són 'Como agua para chocolate', 'El perfume', o 'La tanyina'. Pel que fa als contes trobaran 'Anem al parc', 'En Pinxo i en Panxo', o 'La mona de pasqua'. Actualment la biblioteca disposa de 25 títols, tot i que són molts més en volums.

Sens dubte, un dels elements més curiosos que es poden veure és una màquina que permet escriure en braille i que també ha facilitat l'entitat solidària. De fet, una de les bibliotecàries, Lina Torres, ha après a utilitzar-la per poder escriure els noms de les persones que ho demanin en punts de llibre. I és que per aquesta exposició han editat un punt commemoratiu i tots aquells que vulguin podran tenir el seu nom escrit amb l'alfabet braille.

Continuant amb la idea que la ceguesa no és un impediment han destacat una sèrie de personatges famosos que tenien aquest *handicap*, però que no els va suposar cap problema a l'hora de desenvolupar les seves respectives carreres musicals, i és que tots tenen en comú que eren cecs i mú-



Alfabet.

sics. A més i tal com explica Fanny Tur, «han contribuït a fer un món millor». És el cas dels famosíssims Stevie Wonder, Ray Charles, reconegut com un dels més influents autors de la música popular, el cantant porto-riqueny, José Feliciano, Joaquín Rodrigo, autor del Concierto de Aranzue i el músic i pedagog Jaume Isern. Per cert, que aquest darrer va crear un



Mostra de músics cecs.

sistema per a cecs basat en sons musicals abans que Louis Braille desenvolupàs el seu mètode.

La mostra també té informació sobre Louis Braille, pare d'aquest llenguatge i que va perdre la vista quan només tenia tres anys, a causa d'un accident. També es pot veure com és l'alfabet. Aquest codi de lectura va ser creat durant la dècada dels anys 20 del segle XIX

Un dels elements més curiosos que es poden veure a la mostra és una màquina d'escriure que ha estat cedida per l'ONCE i amb la que escriuen els noms dels que vulguin en punts de llibre

i va permetre que les persones que no podien veure tinguessin les mateixes oportunitats que els que sí disfruten de la vista.

Tot i que aquesta és la primera vegada que la biblioteca pública commemora aquest dia, i no serà la darrera, ja que està tenint molt bona acollida, les seves responsables fa anys que mostren els llibres en braille a les visites escolars. Així animen als estudiants a tocar-los «perquè es familiaritzin amb les particularitats de totes les persones», i especialment d'aquelles que no tenen la possibilitat d'utilitzar els seus propis ulls, però es desenvolupen gràcies a la resta dels seus sentits. Fanny destaca que als més joves el que més els agrada es poder tocar aquests llibres, ja que els hi resulta divertit i reaccionen molt bé.

REPORTATGE



Joan Barbé i Omar Gisbert, Ressonadors, amb el disc 'Ressonaz2'. V. MARÍ



Imatge promocional del grup Quin Delibat!. JOSEP COSTA

Quatre grups pendents d'un premi

► Falsterbo3, Quin Delibat!, Rels i Ressonadors participen als premis del públic que organitza cada any la revista catalana de música Enderrock en diverses categories: millor disc de pop-rock, millor DVD i millor disc de folk i noves músiques ► Els quatre grups eivissencs necessiten els vots dels seus seguidors per aconseguir passar la primera volta del concurs

Marta Torres
EIVISSA

■ Rels, Ressonadors, Quin Delibat! i Falsterbo3. Quatre grups eivissencs estan pendents del mateix certamen: l'Enderrock 2012. Tots ells participen al concurs per música en català, a diverses categories, i necessiten els vots dels seus seguidors per poder fer-se amb el premi.

La primera volta del concurs finalitza el proper divendres. Fins a aquell moment podeu votar a la pàgina <http://enderrock.cat/premis/>. Després, els grups i solistes més votats participaran en una segona volta. Així que, de moment, l'objectiu dels quatre grups eivissencs és, senzillament, quedar entre els seleccionats per a la final. Quin delibat!, Ressonadors i Rels participen a la categoria de pop-rock amb els discs 'Quin delibat!', 'El món es crema' i 'Ressonaz'. Falsterbo3 competeix a l'apartat de folk i noves músiques amb el treball 'Primeres

cançons'. Ressonadors, a més, participa també a la categoria de DVD amb el concert 'En directe a sa nostra ciutat d'Eivissa'. Tots ells competeixen a les seues categories amb grups de fama reconeguda com els Manel, Antònia Font, Sopa de Cabra, els Pets, l'Elèctrica Dharma, Marc Parrot o Pastora. La revista inclou totes les edicions musicals en català, o amb algun tema en català (excloses les reedicions), publicades durant l'any 2011.

Per votar només heu d'entrar en la pàgina web dels premis i omplir la butlleta, on haureu de deixar el vostre nom i algunes dades ja que entre tots els participants es sortejaran entrades per assistir a l'entrega dels premis, que es celebrarà el proper mes de març a Barcelona. A aquesta gala s'entregaran no només els premis de la votació popular sinó també els del jurat, que ja s'ha pronunciat. Els experts de la revista Enderrock han votat '10 milles per veure una bona armadura', de Manel, com el millor disc de 2011; Antònia

Font com a artista de l'any, La Iaia (grup revelació), Joan Colomo (millor disc de cançó d'autor per 'Producto Interior Bruto Vol.1'), Carles Dènia (millor disc de folk per 'El paradís de les paraules') i Èric Fuentes & El Mal com el millor disc català en altres llengües.

Cinc treballs

Ressonadors opta a dos premis, un al millor disc per 'Ressonaz', que compta amb les col·laboracions de Celtas Cortos, Carlos Segarra, Javier Vargas, Gerard Quintana, Cris Juanico, David Palau, David Serra, Miguel Ángel Silva, Alfredo Marí, Iván Domènech, Marga Bufí, Carolina Guiral, Chris Martos, Rafa Peletey, Marc Riera, Segi Tur, Fameliars, Toni noguera, Jordi Martínez i Victorí Planells. A més, però, també participen en la categoria de DVD amb el disc que varen editar després de la presentació de la primera part del projecte 'Ressonadors'. En ell es poden veure imatges del concert amb el que es va presentar

LA WEB

ON VOTAR

<http://enderrock.cat/premis/>

► Per votar als premis populars de l'Enderrock 2012 només heu d'entrar en aquesta pàgina web. Allà haureu d'escriure el nom dels vostres favorits a les diferents categories i deixar les vostres dades perquè es sortegen entrades per a la gala d'entrega dels premis.

el disc al Parc Reina Sofia així com de la gravació dels temes. Mentre que a la categoria de millor disc participen més de 200 treballs, a la de DVD només en són 19.

Quin delibat! participa amb el seu primer disc, homònim, que va publicar la primera setmana del mes de juny. Està format per deu temes que els components del grup (Jordi Cardona, Luis Escriche, Joan Torres Ripoll, Jaume Alberti y Joan Torres Cejudo) defineixen com «ale-

gres i directes». El disc amb el que participen a l'Enderrock es pot escoltar a la pàgina web del grup www.quindelibat.com, on també es poden descarregar alguns d'ells de forma gratuïta. A aquesta mateixa categoria participen Rels amb el que també és el seu primer disc, 'El món es crema', un recull d'onze temes de rock amb tocs de jazz, heavy i música clàssica compostats, principalment, per Jordi Tur, veu i guitarra del grup, format també per Luis Machín i David Keiper. El tema que dona nom al disc va guanyar l'any 2008 el premi a la millor cançó inèdita del Festival Festa Terra. Les 'Primeres cançons' de Falsterbo3, format per l'eivissenc Isidor Marí, Montse Domènech i Eduard Estivill, s'enfronta amb altres 60 discos a la categoria de folk i noves músiques.

Si algun d'ells passa a la final, tendreu fins al 10 de febrer per tornat a votar perquè sigui el guanyador dels premis del públic de l'Enderrock 2012.



David Keiper, Sergi Tur, Franc i Luis Machín. RELS



Isidor Marí (a l'esquerra) en una actuació de Falsterbo. J. A. RIERA

ENTREVISTA

Pau Arranz

PRESIDENT DEL CLUB D'SCRABBLE D'EIVISSA. Des del juliol passat, una colla d'aficionats a l'Scrabble s'apleguen (cada dos dimecres i cada dos dissabtes) al bar Sa Trobada de Vila per veure qui suma més punts a base d'enllaçar paraules i buidar faristols. D'ara endavant ho faran 'oficialment' perquè la colla s'ha constituït en club i aspira a exportar participants als campionats de la Federació Internacional d'Scrabble en català. A través del seu grup de Facebook ('facebook.com/clubscrabbleeivissa') i el seu bloc 'eivissascrabble.blogspot.com', informen de tot el que organitzen.

«Formar paraules dóna molt de joc entre amics»

Alberto Ferrer
PUIIG D'EN VALLS

■ —Per què vos heu constituït ara com associació?

—Hem vist que ve més gent a les trobades i també a nivell oficial hem trobat oportú *oficialitzar-mos* per molts avantatges: per optar a subvencions... També ens interessava entrar a la Federació Internacional d'Scrabble en Català. Al cap i a la fi, per poder participar en campionats a nivell oficial necessitam jugadors federats.

—Hi ha nivell?

—S'ha de tenir nivell per començar. Perquè et facis una idea: els tres o quatre que feim més punts a les nostres partides de dos, feim uns 400 o un màxim d'uns 500 punts. Quan vàrem començar el nostre màxim eren 200. Hem duplicat el nostre nivell com a mínim, però no arribam a les quotes més altes dels campions del món, que en una partida fan 800, 900 o 1.000 punts, de manera extraordinària.

—Tot i això vos animau a sortir?

—És que, de fet, tot va començar quan jo i un amic vàrem anar a un campionat mundial. Bé, més enre, va començar quan ma mare em va regalar un Scrabble fa set anys. Un dia, els dos amics que jugàvem més assíduament, els diumenges quan anàvem a la platja o després de fer unes cerveses al bar, un dia mig en broma vàrem dir: 'i si hagües un campionat mundial?' I no teníem ni idea que existissin clubs ni res. Ho vàrem mirar al Google i va resultar que a les tres setmanes, casualitats de la vida, hi havia un campionat mundial a Mataró i hi vàrem anar. I allà ens vàrem animar. Ara mateix hi ha nou clubs federats a l'Scrabble als Països Catalans. I ells ens varen animar a que si hi havia un grupet que li agradés

el joc féssim un club. I ara, els dies 10 i 11 de març anam al campionat de Primavera de Cerdanyola del Vallès i ja som tres que tenim el bitllet comprat. Intentarem ser més.

—No deixa de ser gent que vol jugar amb altra gent de fora, no?

—Sí que és veritat que al principi no era res més que una afició i ara ens ho plantejem també a nivell competitiu, cada vegada amb més ganes de superar el teu rècord, de fer més punts. Cada vegada saps més vocabulari, com posar les paraules per tal de triplicar o multiplicar per nou la puntuació... La gent a ca seua juga només amb les normes que porta el joc, però en campionat, si va de triple a triple, multiplica per nou, i per quatre de doble a doble. La paraula que té més punt de la història és 'emprenyada', perquè la 'ny' cau a un triple de lletra i va de triple a triple amb el que es multiplica per nou i són cent setanta i pico punts.

—Hi ha estratègia?

—Segons Màrius Serra, hi ha una quarta part d'estratègia, un quart de lingüística i coneixement de vocabulari, una quarta de matemàtiques i una quarta part de sort. Jo som mestre i tenc molt vocabulari, però potser un que és matemàtic sap veure més combinacions de caselles que jo i, amb molt poques lletres, pot fer paraules amb més punts. O un que té estratègia pot posar una paraula a un lloc per, quan li torna a tocar, col·locar el seu Scrabble, que són set lletres seguides, i fer molts més punts.

—S'entrena?

—Pots donar trucs. Per exemple, la lletra 'h' col·locada damunt un triple de lletra són 24 punts, perquè val 8 punts i amb vocals a cada costat val 50. Són consells que els que en sabem una mica més donam als que van venint a les trobades que organitzam. Ve gent que ha jugat a



Arranz, voltat d'nfants de s'Olivera amb el seu joc d'Scrabble. A. F. F.

cas a i no pensava en aquestes coses. Quan en saps més, ja només penses en posar Scrabble, i vas canviant lletres per posar tot el faristol. I els que en saben molt, molt, molt, ja van de 50 en 50 punts.

—Arriba a obsessió nociva?

—Els meus amics m'ho diuen. Supòs que tothom té curolles i la meua, i d'altres del club, ara és l'Scrabble. A vegades, sortint de marxa, et poses a puntuar paraules i col·locar-les en el taulell de tal casella a tal altra... El que ens sent diu: 'Els *frikis* de l'Scrabble.'

—Una persona que en sap, s'avoreix amb algú que comença?

—Nosaltres intentam ser molt *light* i baixam el nivell pels nous, intentam passar-ho bé i no espantar-los.

Les anomenem 'les partides de diumenge a la platja'. Qui més qui menys, comença així però s'acaba sent una mica competitiu. Et piques, diguéssim.

—El club muntarà competicions?

—Sí, de fet el 22 d'octubre passat vàrem organitzar el primer campionat d'Scrabble d'Eivissa amb la intenció de fer-lo anual i repetir-lo cada mes d'octubre, emmarcat en els actes del Correllengua, en col·laboració amb l'Associació 8 d'Agost. La nostra intenció, a més del campionat mundial, és organitzar diferents tipus de tornejos i duplicades, que és quan tota la gent que juga ho fa en la mateixa partida, a les festes dels pobles. I organitzar també tornejos a escoles i

instituts. És una molt bona eina per treballar l'ortografia i el vocabulari, amb les matemàtiques.

—Quin recorregut li veus?

—Em fa molta il·lusió. Esper que algun dia el club d'Escacs d'Eivissa estigui al mateix nivell que el club Queimada de Barcelona, els de més solera i que guanyen més campionats. Hem començat amb molta força, amb 12 fundadors i amb un nivell acceptable, molta afició i moltes ganes de seguir aprenent i algun dia ser igual de bons que la unió faristolaire, per què no? Totes plantejar-s'ho. L'objectiu és passar-ho bé i aprendre. Els que ens hem embarcat en aquesta aventura també som una colla d'amics i el fet de posar paraules dóna molt de joc.